

Večná túžba po milovanom

Napísal Balek Robert
Utorok, 26 Apríl 2011 16:19

Túžba prameniaca zo skutočnej lásky k niekomu nepozná smrť, nepozná jej ukončenie. Skutočná láska trvá večne...

Ale Mária stála vonku pri hrobe a plakala. Ako tak plakala, nahla sa do hrobu a videla dvoch anjelov v bielom sedieť tam, kde bolo predtým uložené Ježišovo telo, jedného pri hlave, druhého pri nohách. Oni sa jej opýtali: "Žena, prečo plačeš?" Vravela im: "Odniesli môjho Pána a neviem, kde ho položili." Keď to povedala, obrátila sa a videla tam stáť Ježiša; no nevedela, že je to Ježiš. Ježiš sa jej opýtal: "Žena, prečo plačeš? Koho hľadáš?" Ona mu v domnení, že je to záhradník, povedala: "Pane, ak si ho ty odniesol, povedz mi, kde si ho položil, a ja si ho vezmem." Ježiš ju oslovil: "Mária!" Ona sa obrátila a po hebrejsky mu povedala: "Rabbuni," čo znamená Učiteľ. Ježiš jej povedal: "Už ma nedrž, veď som ešte nevystúpil k Otcovi; ale choď k mojím bratom a povedz im: Vystupujem k môjmu Otcovi a vášmu Otcovi, k môjmu Bohu a vášmu Bohu." Mária Magdaléna išla a zvestovala učeníkom: "Videla som Pána," a že jej toto povedal. (Jn 20,11-18)

Koľko učeníkov premohla túžba po milovanom majstrovi a napriek strachu z podobného umučenia hroziaceho aj im šli k hrobu, k telu milovaného majstra? Nikto... Len ženy. Aká bolesť prenikne srdce milujúcej osoby ak svojho milovaného nikde nenájde! Plač a horúčkovité hľadanie aspoň toho posledného, čo zostalo po jeho prítomnosti, láske a sile - jeho telo... Ako

Večná túžba po milovanom

Napísal Balek Robert

Utorok, 26 Apríl 2011 16:19

veľmi nešťastná sa musela cítiť Mária Magdaléna keď tak veľmi milovala - v tom ju môžu pochopiť len duše schopné skutočnej lásky. Tie druhé totiž povedia: "No veď už toľko nerumázgaj! Stalo sa už sa neodstane! Musíme žiť ďalej!" Nevie, či práve toto je prejav skutočnej sily, alebo je to skôr útek pred bolesťou, ktorú skutočná láska prináša, keď stratí svojho milovaného.

Myslím si, že mnohí z nás sa rozhodli už viac netrpieť ako trpeli kedysi, keď sa to stalo im, keď stratili svojho milovaného. A preto sa rozhodli viac už netrpieť. Zatvorili svoje srdcia... na zámok. A kľúčik odhodili ďaleko, hlboko tak aby ho už radšej nemohli nájsť, aby už nikdy takú bolesť neprežívali... Áno, život sa premenil na pokojné plávanie v stojatych vodách. Pokoj, ktorý vtedy duša prežíva je oblažujúci. Ale kdesi pod tým všetkým stále tlie schovaná otázka, ktorá sa derie na povrch: "Naozaj je toto skutočný život, ktorý si si predstavoval? Naozaj chceš takto bezbolestne prežiť celý život? Pretože so stratou bolesti sa kdesi vytratil aj cit a so stratou citu sa kdesi vytratil aj život sám..." Skutočne žije totiž iba ten, kto skutočne miluje. A skutočne miluje len ten, kto dokáže prijať a naplno prežívať aj to ťažké a často zdajúce sa nezmyselné utrpenie, ktoré skutočná láska so sebou prináša.

A tak mi vychádza, priateľ môj, že skutočne žije len ten, kto sa nebojí s hrdosťou bojovníka odvážne a s obrovskou láskou v sdcí trpieť. Ale trpieť zmysluplne - tak ako trpela Mária Magdaléna. Tak ako trpela Mária - Ježišova matka a pred týmto utrpením neutekala ako ostatní apoštoli až na Jána ale verne s obrovskou bolesťou v srdci stála dokonca aj pod krížom. A bolesť matky nad zomierajúcim milovaným synom je asi najväčšia bolesť pod slnkom. A nakoniec žiť zmysluplne teda znamená trpieť zmysluplne tak ako trpel Kristus. Neutiekol pred bolesťou, ktorú mu priniesla iba a jedine láska k nám - milovaným bytostiam, ktoré stvoril z lásky a pre lásku, a ktoré sa tak hlúpo rútili do zúfalstva a sebazničujúcej tmy naveky. Keby Kristus nemiloval, nebol by trpel. Ale keďže skutočne miloval, dobrovoľne sa rozhodol prijať lásku so všetkým, čo prináša - dobrovoľne sa rozhodol trpieť aby zachránil svojich milovaných - tak veľmi milovaných...

A tak, prosím, ak si ušiel ďaleko do stojatych vôd vlastnej sebalásky, kde je všetko pokojné a bezbolestné, prosím: "Vráť sa!" Nepremárni svoj život v bezbolestnom nemastnom neslanom živote, ktorý nie je hodný žiť. Nasleduj Krista v jeho skutočnej spaľujúcej láske. Naplno ju vo svojom srdci prežívaj. Ale nasleduj ho s odvahou aj tam, kam sa mnohí zľaknú ho nasledovať - vstúp spolu s Ním do skutočného reálneho no zmysluplného životdarujúceho utrpenia. Má zmysel trpieť... ale len trpieť z lásky a pre lásku... A takýto život bude raz víťaznou trofejou v твоjich rukách po celú večnosť, kým ostatní budú popri tebe ako chudobní príbuzní bez krásy, bez ladu a sklady naveky zahambení zo svojho zbabelstva, smutnej sebalásky, ktorá premenila ich život na nechutný kúsok spomienok, ktoré nestáli za to, aby boli prežitú. Máš na to! Si kráľovské dieťa! S hrdosťou milujúceho sa opäť vráť k skutočnej láske a trp v objatí svojho Milovaného a svojich milovaných...

Večná túžba po milovanom

Napísal Balek Robert
Utorok, 26 Apríl 2011 16:19

P. Robert Balek SVD

Pár myšlienok pre vás:

Najvrúcnejšia čistá túžba srdca sa vždy vyplní. GÁNDHÍ

To, čo dokáže naplniť celé srdce, nie je ani túžba, ani neha, dokonca ani láska, ale obeť. KOŽÍK František

Aj my raz spočinieme v Bohu a nájdeme tam tých ľudí, ktorým patrilo naše srdce a krv, naša náklonnosť i nostalgická túžba. LIPPERT Peter

Strasti spájajú dve srdcia užšími zväzkami ako šťastie. Spoločné utrpenie vytvárajú silnejšie zväzky ako spoločné radosti. LAMARTINE Alphonse M. L. P.

Utrpenie a bolesť sú vždy záväzné pre veľké poznanie a hlboké srdce. DOSTOJEVSKIJ Fiodor Michajlovič

Ten, kto má srdce plné lásky, má vždy čo rozdávať. Pre lásku netreba plný mešec. sv. AUGUSTÍN

Život sa postupne stáva stále ťažším, ale pri zápase s ťažkosťami sa rozvíja najvnútornejšia sila srdca. GOGH Van Vincent